

πηγῆς Βαυβαρίας δικαιώματα τοῦ Ἐρικ, ἐκέρδισε δὲ τὴν δίκην ἐν τε τῷ πρωτοδικεῖῳ καὶ τῷ ἐφετεῖῳ ἐπισφραγίσας διὰ μεγάλου θριάμβου τὸ ἐνδοξον αὐτοῦ δικηγορικὸν στάδιον.

Ὁ Ἐρικ ἅμα τῇ νίκῃ ταύτῃ καὶ τῇ ἐξ αὐτῆς περιελθούσῃ αὐτῷ μεγάλη περιουσίᾳ ἠγόρασε τὴν Ἀλάσκα, ἣν κατέστησε θαλαμηγὸν αὐτοῦ. Μεταβαίνει δὲ δι' αὐτῆς ἕκαστον ἔτος μετὰ τῆς κυρίας Δουρριέν καὶ τῆς Βάνδας εἰς τὴν ἐν Νορῶν θετὴν αὐτοῦ οἰκογένειαν. Καίτοι δὲ φέρεται σήμερον νομίμως τὸ ὄνομα Αἰμίλιος Δουρριέν, ἐξ εὐγνωμοσύνης παρήρτησε καὶ τὸ τοῦ Ἐρσεβον, οἱ δὲ οἰκεῖοι αὐτῷ διετήρησαν τὴν ἑξίν τοῦ καλεῖν αὐτὸν Ἐρικ.

Ἡ μήτηρ τοῦ Ἐρικ ποθεῖ ἐνδομύχως νὰ ἴδῃ τὸν υἱὸν τῆς συζευγνόμενον μετὰ τῆς Βάνδας, ἣν ἀγαπᾷ ὡς θυγατέρα αὐτῆς· ἡ δ' εὐχὴ αὐτῆ συμφωνῶς οὕσα καὶ πρὸς τὴν κλίσιν τῆς ἰδίας αὐτοῦ καρδίας δὲν θὰ βραδύνη νὰ πραγματοποιῆται.

Ἐν τούτῳ ἡ Καζα μένει ἄγαμος ἀνομολογοῦσα καθ' ἑαυτὴν ὅτι «δὲν τὰ ἐβόλεψε καλά.» Ὁ ἰατρός Σβαρευγκρόνα, ὁ Βρέδεζορντ καὶ ὁ καθηγητῆς Χόσττετ ἐξακολουθοῦσι παίζοντες οὕτως.

Ἐσπέραν τινὰ καθ' ἣν ὁ ἰατρός ἐφάνη ἰταμώτερος τοῦ συνήθους ἐν τῷ παιγνίῳ ὁ Βρέδεζορντ ἐνόμισε καλὸν νὰ τῷ ὑπενθυμίσῃ γεγονός τι πρὸ πολλοῦ λησμονηθέν.

— Πότε δὲ σκοπεύετε νὰ μοῦ στείλετε τὸν Πλίνιον σας τοῦ Ἄλδου Μανουτίου; εἶπε κακεντρεχῶς ἐπ' αὐτὸν ἀτενίζων. Δὲν πιστεύω νὰ δισχυρίζεσθε πλέον ὅτι ὁ Ἐρικ κατάγεται ἐξ Ἴρλανδῶν.

Ὁ ἰατρός ἔμεινεν ἐπὶ στιγμὴν ἐμβρόντητος ἐκ τῆς αἰφνιδίας ἐκείνης ἐπιθέσεως. Ἄλλ' ἀμέσως συνελθών:

— Μπα! εἰς πρόφῃν πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς δημοκρατίας κατάγεται ἐκ βασιλέων τῆς Ἴρλανδίας, εἶπε μετὰ πεποιθήσεως. Διόλου παράδοξον νὰ συμβαίνει τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὴν οἰκογένειαν τῶν Δουρριέν.

— Ὡ! βεβαίως, ἀπήντησεν ὁ Βρέδεζορντ. Εἶνε μάλιστα τόσον προσάληθες ὥστε ἴσως πρέπει νὰ σᾶς στείλω καὶ τὸν Κοϊντιλιανόν μου.

ΓΛΑΔΣΤΩΝ

[Συνέχεια καὶ τέλος ἴδε προηγούμε. φύλλον.]

Ἐν τῇ παρουσίᾳ προσωπογραφία πολλὰς ἀνεφέρα ἐκτιμήσεις καὶ κρίσεις λίαν τραχείας δι' ἄνδρα, ὃν πολλοὶ λατρεύουσιν ὡς ἡμίθεον. Ἄς ἐπανέλθωμεν εἰς αὐτὰς ὅπως προσπαθήσωμεν διυλιζόντες καὶ καθαιρόντες αὐτὰς ἀπὸ τῆς μνησικακίας καὶ τῆς κομματικῆς ζηλοτυπίας ν' ἀνευρώμεν τὰς πραγματικὰς ἐλλείψεις. Εὐκαιρον ἐπομένως εἶνε νὰ μνημονεύσωμεν ἐνταῦθα τῆς ἀλληλοθιαδόχου ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἀνόδου τῶν δύο

πρωθυπουργῶν, τῶν ἐναλλὰξ διοικησάντων τὴν Ἀγγλίαν ἀπὸ τοῦ 1868.

Ἐν ἀρχῇ ὁ νῦν ἀρχηγὸς τῶν Οὐίγων ἦτο τῶρος, ὁ δὲ λόρδος Βήκονσφιλδ, ὁ βραδύτερον γενόμενος ἡγέτης τῶν τῶρων, ἦτο φιλελεύθερος. Ὁ κ. Γλάδστων ἔλεγεν ὅτι ἦτο συντηρητικὸς, ἀλλ' ἐψεύδετο πρὸς ἑαυτόν. Αἱ φιλελεύθεροι ἀρχαὶ ἦσαν ἡ βάσις τοῦ χαρακτῆρός του. Εἰς τὰ πρῶτα αὐτοῦ συγγράμματα τὰ πλήρη γενναίωσης καὶ ἐνθουσιασμοῦ ὑπερπλεονάζουσιν ἐν πάσῃ γραμμῇ οἱ οἰωνοὶ προσεχούς πολιτικῆς ἀλλαγῆς. Ὁ μετ' αὐτοῦ συνοδοιπορήσας ἐν Ἰταλίᾳ ἔλεγε: «Βαθύτατα ἀναμφιβόλως εἶνε ἐρριζωμένος ὁ ῥιζοσπαστισμὸς εἰς τὴν νεαρὰν ταύτην κεφαλὴν ἐν ἀγνοίᾳ τῆς.» Οὕτως ἐν τῷ εἰρημῷ τῆς λογικῆς τοῦ βίου τοῦ ἀνδρός τούτου ἡ μεταβολὴ τῶν ἀρχικῶν αὐτοῦ δοξασιῶν οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ αἰφνιδίως ἀποκάλυψις τῆς ἀληθοῦς αὐτοῦ ὁρμεμφύτου κλίσεως.

Δύνεται νὰ ῥηθῆ τὸ αὐτὸ περὶ τοῦ λόρδου Βήκονσφιλδ, ἀπλῶς τότε Δισραέλη καλουμένου; Οὐχί, τῇ ἀληθείᾳ. Ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἐκλογικῆς περιόδου βλέπων αἰφνης ὅτι ἡ ὡς φιλελευθέρου ὑποψηφιότης αὐτοῦ ἐν τῷ διαμερίσματι τῆς Κέντης ἔμελλε ν' ἀποτύχῃ προσέφερε τολμηρῶς ἑαυτὸν εἰς τὴν διάθεσιν τῶν συντηρητικῶν ἄλλης κομπείας. Τὸ διάθημα ἦτο ὅλως ἀναιδές, ἀλλ' ὁ ἀντίπαλος τοῦ Γλάδστωνος οὐδέποτε ἐδίστασεν ἀπροβῆ εἰς τολμηρὰς πράξεις καὶ εἰς ἀπρόοπτα ἐγχειρήματα. Ἐφερε τότε μακρὰς παραγναθίδας καὶ ἐστολιζέτο διὰ παντοίων κοσμημάτων ὡς ἀγαλμάτιον Παναγίας. Εὐειδῆς καὶ καλλωπιστῆς τέλειος ἐγένετο ἀρεστός εἰς τὴν ἀριστοκρατίαν διὰ τῆς κομψοπρεπειᾶς καὶ τοῦ ἐπιτετηθευμένου ἠθους του, κατέθελλε δὲ αὐτὴν διὰ τῆς ἀξίας του ὡς μυθιστοριογράφου. Αἰσθανόμενος κρείττονα τὴν θέσιν του ἐν τῷ κύκλῳ ἐκείνῳ, ὅπου εὐμενῶς ἐγένετο δεκτὸς καὶ ὅπου εὗρισκε συνδρομὴν ὅπως ἀναδειχθῆ, δὲν ἐξῆλθε πλέον αὐτοῦ. Ὁ κ. Δισραέλης ἀνέμιξε πάντοτε κατόπιν δόσιν τινὰ ἀγυρτείας εἰς τὴν πολιτικὴν του, ἢ κάλλιον εἰπεῖν δόσιν τινὰ ῥομαντισμοῦ. Εἰσήγαγε πολλάκις τὴν φιλολογίαν ἐν τῇ πολιτικῇ περικοσμῶν χυδαῖα πράγματα δι' εὐχῶν λέξεων, ἐνθουσιαζουσῶν τοὺς ἀνόητους καὶ ἐπαυξανουσῶν τὸ γόητρόν των. Ἐνθυμοῦνται ὅλοι τὴν πομπώδη φράσιν ἣν ἀπέκομισεν ἐκ τοῦ Συνεδρίου τοῦ Βερολίνου: «Εἰρήνη μετὰ τιμῆς!

Μέχρι τοῦδε ἐν τῇ ἀντιπαροβολῇ ὑπερέχει ὁ κ. Γλάδστων. Ἄλλ' ἄς εἰσέλθωμεν νῦν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ πολιτικοῦ σταδίου τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ ἄς ἐξετάσωμεν αὐτὸν ἐμπράκτως. Ὁ πολιτικὸς αὐτοῦ ὀρίζων φαίνεται περιοριζόμενος ἐντὸς τοῦ Ἠνωμένου Βασιλείου. Πέραν τῶν Βρετανικῶν νήσων οὐδὲν βλέπει. Τὸ διάστημα δόγμα τῆς μὴ ἐπιμεβάσεως, τὸ ἀπασχολοῦν τὴν

Εὐρώπην ἀπὸ τεσσαρακονταετίας, οὐδένα ἔσχε ποτὲ σθεναρώτερον αὐτοῦ συνήγορον, ἐκτὸς ἴσως τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου. Ἡ περιφρόνησίς του πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τὸν ἔκαμε νὰ θυσιάσῃ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος του. Δὲν εἶνε θαυμαστῆς τῆς ἀποικιακῆς ἰσχύος τῆς Ἀγγλίας· τὸ λέγει παρρησιαῖα εἰς πάντας, ἐτόλμησε δὲ καὶ νὰ γράψῃ ἐν τῷ *Δεκάτῳ Ἐράτῳ Αἰῶνι* πρὸ τινων ἐτῶν ὅτι «ἤλθεν ἡ σειρὰ τῆς Ἀμερικῆς καὶ οὐκ ἡ Ἀγγλίας ὡφείλεν ὑποτασσομένη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ ταχθῇ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τῆς Ὀλλανδίας.» Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ γνώμη του οὐδεμίαν εὐρεν ἡχώ εἰς τὴν ἐξεγερθεῖσαν φιλοπατρίαν τῶν συμπολιτῶν του.

Ἡ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ του ἐπὶ τοιούτων ἀρχῶν θεμελιουμένη ἦτο ὡς ὡφείλε συνεπῆς, συνοψίζεται δὲ εἰς τὴν ἀπώλειαν τοῦ Τράνσβαλ καὶ τοῦ Ἀφγανιστάν, εἰς τὴν δημιουργίαν ψυχρῶν μετὰ τῆς Εὐρώπης σχέσεων, ἡς τὴν φιλίαν ἀπεξενώθη καὶ εἰς τὴν καταστρεπτικὴν εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείαν. Ταῦτα πάντα ἐλέγχουσι μὲν βεβαίως πίστιν εἰς τὸ δόγμα τῆς μὴ ἐπεμβάσεως, ἀλλὰ καὶ ἀπειρίαν στρατηγικὴν ἐν τῷ μεταξύ τῶν ἐθνῶν ἀγῶνι.

Εὐτυχέστερος ὑπῆρξεν ὁ κ. Γλάδστων ὡς πρὸς τὰ ἐσωτερικά. Ἦδυνήθη ἐντίμως καὶ ἀμέμπτως νὰ συμβιάσῃ τὰς δημοσίας ἀνάγκας μετὰ τῆς φορολογίας· κατήργησε τὸ ἐπονεϊδιστὸν τῶν στρατιωτικῶν βαθμῶν ἐμπόριον τὸ καθαπτόμενον τῆς τιμῆς τοῦ ἀγγλικοῦ στρατοῦ· κατεπολέμησε τὴν πρὸς τὴν μέθην ῥοπὴν διὰ νόμου αὐστηρῶς ἐφαρμοζομένου, εἰ καὶ ἀνεπαρκούς, ὡς πρὸς τὰς ὥρας καθ' ἃς ὀφείλουσι νὰ κλείωνται τὰ πωλοῦντα πνευματώδη ποτὰ ἐργαστήρια· ἐπεμφεν εἰς Ἰνδίας τὸν πρίγκιπα τῆς Οὐαλλίας διὰ νὰ κατασιγάσῃ τὴν εὐλογον δυσαρέσκειαν καὶ ἀναζωπυρήσῃ τὴν συμπάθειαν λαοῦ, ὃν ὁ λίαν βραδέως ἐξεγερθεὶς οἰκτὸς του ἀφῆκεν ἐπὶ πολὺ πάσχοντα τὰ δεινὰ φρικτῆς σιτοδείας.

Πρὸ τριάκοντα ἐτῶν ἔτεινε διαρκῶς χεῖρα φιλικὴν πρὸς τὴν Ἰρλανδίαν, ἣτις οὐχ ἦττον δὲν ἐξετίμησε ποσῶς τὰς προσπάθειάς του καὶ παρεγνώρισε τὴν φιλίαν του, διότι πλέον ἢ ἅπαξ ἐθυσίασεν αὐτὴν ἀνωφελῶς. Ὀφείλει ἐν τούτοις εἰς αὐτὸν ἐν μέτρον δικαιοτάτον, τὴν κατάργησιν τῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἀνεγνωρισμένης προτεσταντικῆς ἐκκλησίας ἐν χώρᾳ καθολικῇ.

Μεταξὺ τῶν ἐπιτυχῶν μεταρρυθμίσεων τοῦ κ. Γλάδστωνος καταλέγονται καὶ οἱ ἐκλογικοὶ νόμοι. Ἐπεκτείνων τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου καὶ εἰς τὰ ταπεινότερα στρώματα, στηρίζων δὲ αὐτὸ ἐπὶ τῶν βάσεων τῆς φορολογίας καὶ τῆς ιδιοκτησίας, ἐνέχυσεν αἷμα νέον εἰς τὸ ἀναμικτὸν ἐκλογικὸν σῶμα.

Ἡ διοικήσις του δὲν ὑπῆρξεν ἄμοιρος ταλαν-

τεύσεως· καὶ εἰς αὐτὴν παρατηροῦνται πολλὰ ἀσυνέπειαι. Ὡς ἐκ τούτου δὲν ἠδυνήθη ν' ἀποφύγῃ πολλὰς προτάσεις περὶ ψήφου μομφῆς, ἐξ ἧς μόλις καὶ μετὰ κόπου ἐσώθη τὸ 1872, ὅτε ἡ Βουλὴ ὀργισθεῖσα τὸν κατηγορήσεν ἐπὶ παραβιάσει τῶν θεσμῶν καὶ ἐπὶ αὐθαίρετῳ προστασίᾳ διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ σίρ Ροβέρτου Κόλλιερ εἰς τὴν δικαστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ ἰδιαίτερου συμβουλίου. Ἡ αὐτὴ μομφὴ τῷ ἀπεδόθη ἐκ νέου τὸν ἐπόμενον μῆνα ὑπὸ τοῦ Κοινοβουλίου καὶ τοῦ Πανεπιστημίου ἕνεκα τῆς ἐκλογῆς τοῦ αἰδεσίμου κ. Ἐρβεῦ ὡς πρυτάνεως τοῦ Ἐβελμ.

Τινὲς τῶν ἀνακολουθιῶν αὐτοῦ τυγχάνουσι κατάφωροι. Οὕτως· ἀφοῦ ζωηρῶς ἀντέστη εἰς τὴν εἰσαγωγὴν τῶν Ἰουδαίων εἰς τὸ Κοινοβούλιον, ὑπεστήριξεν ὀλίγους μῆνας βραδύτερον μετὰ τῆς αὐτῆς σφοδρότητος τὸ νομοσχέδιον τοῦ λόρδου Ρῶσσελ, δι' οὗ προτείνεται ἡ παραδοχὴ αὐτῶν. Μικρὸν ἀφοῦ ἤγειρε τὴν φωνὴν ἐν ἀξιοθαυμάστῳ ἀγορεύσει ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λόγου, ἐξώρκισε τὴν Βουλὴν (τὴν 17 Ἰουνίου 1880) ν' ἀρνηθῇ τὴν ἐλευθερίαν ταύτην εἰς τὸν Ὀ'Δόννελ θέλοντα νὰ ἐπερωτήσῃ τὴν κυβέρνησιν περὶ τοῦ νεωστὶ διορισθέντος πρέσβους τῆς Γαλλίας Σαλλεμελ-Λακούρ. Ποσακίς δὲ ἀφοῦ ἐχαρκτήρισεν ὡς ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν ψήφον τῆς Βουλῆς, ἠνέχθη νὰ μὴ τύχῃ αὐτῆς καὶ παρέμεινεν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ!

Μὴ γινώσκων, ὡς ὁ Βίσμαρκ, νὰ καθυποτάσῃ τοὺς ἄνδρας, ὧν τὴν ἀξίαν φοβεῖται ἢ τοὺς δυναμένους νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα εἰς τὴν πολιτικὴν του, τοὺς ἀποκοιμίζει καὶ τοὺς ἐξαπατᾷ. Οὕτω προσηνέχθη πρὸς τὸν σίρ Μπάρτλ-Φρέρ, πρὸς τὸν Πάρνελ, πρὸς τὸν Δίλλων, ὃν ἀφοῦ ἐκολάκευσε καὶ ἠλευθέρωσε τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1881, ἐπειδὴ ἀνθίστατο εἰς τὰς περὶ συμβιβασμοῦ προτάσεις του, διέταξε νὰ συλλάβωσι καὶ φυλακίσωσιν αὐτὸν ἐκ νέου.

Ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτοῦ μετὰ τῆς βασιλίσσης προσπαθεῖ νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸ πνεῦμα τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος διὰ τῆς ἐν τῇ Βουλῇ πλειοψηφίας του. Πλὴν ἡ βασιλίσσα αἰείποτε ἄμεμπτον συναγματικὴν διαγωγὴν τηροῦσα δὲν μεταβάλλει τὰς ἀτομικὰς πεποιθήσεις τῆς κατὰ τὴν ὄρεξιν τοῦ τυχόντος. Ἀποκρύπτει ἀδιάσειστος τὰς ἐντυπώσεις τῆς καὶ συμπεριφέρεται πρὸς πάντας τοὺς ὑπουργοὺς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, δὲν πιστεύω ὅμως ὅτι ὁ «Γουλιέλμος τοῦ λαοῦ» ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ ἰδιαίτερον αὐτῆς ἰδανικόν.

Ἡ ἀξία τοῦ Γλάδστωνος δύναται νὰ δρισθῇ ὡς ἐξῆς: εἶνε ἐξαιρετὸς ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, πλὴν ἄθλιος ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν.

Ὁ κ. Γλάδστων δὲν ἀγαπᾷ οὔτε τὸ Λονδίνον, οὔτε τὴν μεσημβρινὴν Ἀγγλίαν, ἕνεκα τούτου δὲ πρώτῃν φοράν ἐφέτος (1885) παρετηρήθη τὸ περιέργον φαινόμενον ὑπουργοῦ ἀποποιουμένου

νὰ παρακαθήσῃ εἰς τὸ γεῦμα τοῦ λόρδου δημάρ-
χου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ.

Εἰς τοὺς ἀποροῦντας πῶς ἀνέχεται τὰς ἀνά-
πᾶσαν στιγμὴν ἐκτοξευομένης κατ' αὐτοῦ ἐμπα-
θεῖς προσβολᾶς, ἢ ἀπάντησις εἶνε εὐκολος. Τὰ
πάντα μηχανῶνται οἱ περὶ αὐτὸν ὅπως τῷ ἀπο-
κρύψωσι πᾶν τὸ κατ' αὐτοῦ γραφόμενον, τὸσον
δὲ καλῶς φρουρεῖται καὶ προστατεύεται καὶ ἀπο-
μονοῦται ἐκ τῆς ἔξωθεν ἐπικρίσεως, ὥστε ὅτε
ἐσυρίχθη εἰσερχόμενος εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Ἰ-
γυεινῆς, περιεφέρετο δι' ὅλης τῆς νυκτὸς ἐμμανῆς
καὶ ἀόριζων ὡς θηρίον διωκόμενον τῆς φωλεᾶς
του. Ἡ πλήρης βεβαιότης ἐν ἣ διατέλει ὡς πρὸς
τὴν δημοτικότητά τιν ἀποτόμως τῷ ἀφηρεῖτο.
Τοσαύτῃ ἤτο καταβαλλομένη μέριμνα ὅπως
ἀφίνηται μακαρίως ἐλεύθερος ἐντὸς τοῦ νέφους
τῆς προσποιήσεως καὶ τῆς πλάνης, ὥστε εἰς οὐ-
δένα ἐπετρέπετο νὰ ἐξελέγκῃ ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ
ἰδίου γνῶμην. Ὅτε κυρία τις ὑψηλῆς περιωπῆς
ἀπετόλμησεν ἐν τινι γεύματι νὰ συζητήσῃ μετ'
αὐτοῦ, ἢ κυρία Γλάδστωνος τῇ ἐπέμψε πάραυτα
μικρὸν χαρτίον διαβιβάσθην ἀπὸ χειρὸς εἰς χεῖρα
τῶν συνδαιτυμόνων, ἐν ᾧ ἦσαν γεγραμμέναί αἱ
ἐξῆς λέξεις: Δὲν συζητοῦν μετὰ τοῦ πρωθυ-
πουργοῦ.

Ὁ κ. Γλάδστων, ὁ ὑπαρχηγὸς οὗτος τοῦ
Πάλμερστον, στερεῖται καὶ τοῦ ἠθικοῦ σθένους
καὶ τῆς παγχοσμίου ἐπιρροῆς τοῦ ἀρχηγοῦ του.
Εἰς τοῦτον πρέπει ν' ἀποδοθῇ ἡ τιμὴ τῆς δημιουρ-
γίας τῆς νεωτέρας κοινωνίας.

Ἀναντιρρήτως ὁ νῦν πρωθυπουργὸς δὲν ἐπλά-
σθη ὅπως συχνάζῃ εἰς τὰς αἰθούσας τῆς ἐκλε-
κτῆς κοινωνίας καὶ δὲν διαπρέπει εἰς αὐτὰς ὡς ὁ
λόρδος Γράμβιλ, ὁ λόρδος Σπένσερ, ἄλλως τε
καὶ δὲν ἐπιμελεῖται πολὺ τοῦ συρμοῦ. Ἄλλ' εἰς
τὸν οἰκιακὸν βίον, θελκτικὴ εἶνε ἡ μετ' αὐτοῦ συν-
διάλεξις. Ἀκροᾶται μετὰ προσηνείας, λαλεῖ δὲ
μετὰ διακρίσεως καὶ ὁσάκις δύναται μετὰ κύ-
ρους νὰ ὀμιλήσῃ ἐπὶ σοβαροῦ τινος ζητήματος,
πράττει τοῦτο ἄνευ φορτικῆς ἐπιδείξεως σοφίας.
Εἶνε εὐθυμὸς καὶ ἄδει ἀκόμη ἂν παρουσιασθῇ
περίστασις τὸν Ἐφημέριον τοῦ Βραίη, παλαιὸν
ἄσμα, ἐνῶ παρίσταται ὁ ἀγαθὸς ἐφημέριος πρό-
θυμος ν' ἀνταλλάξῃ τὴν θρησκείαν του ἄνευ πολ-
λῶν ἐνδοιασμῶν, ὑπὸ τὸν ὄρον νὰ μὴ στερηθῇ
τοῦ μισθοῦ του. Οἱ κακεντρεχεῖς πολλάκις ἀνέ-
τρεξαν εἰς τὸν Ἐφημέριον τοῦ Βραίη θέλοντες
νὰ ὑπανιχθῶσι τὰς θρησκευτικὰς πεποιθήσεις τοῦ
πρωθυπουργοῦ. Ἄλλοτε ἠρέσκετο ν' ἄδη τ' ἄ-
σμάτα τῶν Μαύρων, οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν στροφὴν
παραλείπων· προὔτιμα ἰδίως τὸ Camp Down
races.

Ὁ ἔβδομηκοντα καὶ ὀκτῶ ἐτῶν πρεσβύτες οὗ-
τος χειρίζεται ἀκόμη τὸν πέλεκυν τοῦ ὑλοτόμου,
μία δὲ τῶν μικρῶν αὐτοῦ κενοδοξιών, περὶ ἧς
πολλάκις ἐγένετο λόγος, εἶνε ὁσάκις ὑποδέχεται

καὶ ξενίζει φίλους ἐν τῇ ἐπαύλει τοῦ Χαουάρδεν
νὰ καταβάλλῃ ἐν δένδρον ἐπὶ παρουσίᾳ των.

Ἀκάματος δρομεὺς δὲν ποιεῖται νὰ διανύσῃ
δρόμον δέκα λευγῶν καὶ μὲ ὄλον τὸν ἐκ τῶν δυ-
ναμιτιστῶν κίνδυνον, διατρέχει μόνος καὶ πεζῇ
τὰς ὁδοὺς τοῦ Λονδίνου· πρὸ μικροῦ μόλις ὀλι-
γον ἔλειψε νὰ κατασυντριβῇ ὑφ' ἀμάξης, ἐνῶ ἐ-
βοήθει τυφλὸν θέλοντα νὰ διασχίσῃ τὸ Πικα-
δίλλυ.

Ἡ θαλερότης του εἶνε παροιμιώδης, ἢ δὲ γυ-
ναικαρέσκεία του δύναται, ὡς λέγουσι. νὰ τῷ
ὑπαγορεύσῃ ὀγκώδη ἀπομνημονεύματα. Αἱ ἐφη-
μερίδες πρὸ καιροῦ διηγῆθησαν ὅτι οἱ Ἰησοῦται
ἐπιτηδεῖας ἔρριψαν εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ ὠραιό-
τάτην Ἰρλανδὴν ἔχουσαν ἀποστειλὴν νὰ προσηλυ-
τήσῃ αὐτὸν εἰς τὸν καθολικισμόν.

Ἰσχυρίσθησαν πάλιν ἄλλοτε ὅτι διατέλει εἰς
σχέσεις μετὰ τινος ἀξιεράστου βεβήλου, τῆς εὐει-
δοῦς Λαύρας Β. . . ἥτις ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἀγ-
γλικὴν συνήθειαν τοῦ νὰ σπείρῃ χρυσὸν ἐν Πα-
ρισίοις, ἔσπειρε χρέη λίαν ἀξιοσέβαστα, τὸ μόνον
ἄλλως τε προερχόμενον ἐξ αὐτῆς πράγμα ὅπερ
θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρισθῇ διὰ τοῦ ἀνωτέρω
ἐπιθέτου. Ἡ σειρὴν αὕτη εἶνε νῦν ἔγγαμος, τὴν
δὲ ἱστορίαν τῆς θὰ διηγηθῶ παρακατιῶν. Πρὸ
ὀλίγων ὅμως ἐτῶν τῇ ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοῦν ἡ ἰδέα
νὰ πέμψῃ τὴν εἰκόνα τῆς εἰς τὸν παλαιὸν τῆς
λάτριν. Ἡ κυρία Γλάδστωνος ἥτις μετὰ μερί-
μνης ζηλοτύπου περιφρουρεῖ τὰς ἀναμνήσεις καὶ
τὰς ἀναγεννωμένας ἐπιθυμίας τοῦ συζύγου τῆς,
λαβοῦσα τὴν εἰκόνα τὴν ἐπέστρεψε πρὸς τὴν ἀ-
ποστείλασαν.

Δὲν δύναμαι νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι αἱ σχέ-
σεις τοῦ μεγάλου πρεσβύτου μετὰ τῆς κυρίας
Λάγκτρου ὑπερέβησαν τὰ ὅρια ἀθῶως ἐρωτολογίας
κακοβούλων ὑπὸ τοῦ πλήθους σχολιασθείσης. Δύ-
ναμαι ὅμως νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι δὲν ἔπαυσε
προσφέρων τὸν φόρον τῆς ἐρωτοτροπίας του πρὸς
τὰς γυναῖκας.

Κατέχεται ὑπὸ τῆς μανίας τοῦ ἀποστέλλειν
περιπαθέστατα γραμμάτια· ἡ καρδία του φλέ-
γεται καὶ ἀγαπᾷ νὰ σκορπίζῃ τὸ πῦρ τῆς. Καὶ
ἐξ αὐτοῦ ἐτι τοῦ θρανίου του ἐντὸς τοῦ Βουλευ-
τηρίου συχνάκις ἀποστέλλει δολοφόνον ἐπιστολὴν
πρὸς τινὰ τῶν παρευρισκομένων εἰς τὴν συνεδρία-
σιν ὠραίων δεσποινῶν. Πλὴν οὐ μακρὰν τοῦ ὑ-
πουργικοῦ θρανίου, ἐντὸς τοῦ προωρισμένου διὰ
τὴν σύζυγον τοῦ πρωθυπουργοῦ θεωρεῖται, ἵσταται,
ὡς αἱ κακαὶ γλώσσαι διαβεβαιούσιν, ἢ κυρία
Γλάδστωνος σφραγιδοφύλαξ τῆς οἰκιακῆς εἰρή-
νης, ἥτις ἐξῶπλισμένη δι' ἰσχυρῶν διόπτρων πα-
ρακολουθεῖ διὰ τοῦ βλέμματος πάντα τὰ γεν-
νήματα τῆς γραφίδος τοῦ συζύγου τῆς, ὅτε δὲ ἡ
πολιτικὴ ὑποχωρεῖ εἰς τὸν ἔρωτα, οἱ ἐχέμυθοι
ἀγγελιοφόροι τοῦ κυρίου παραδίδουσιν εἰς τοὺς
οὐχ ἤττον ἐχεμύθους ἀγγελιοφόρους τῆς κυρίας

νεωστὶ ἐκκολαφθέντας ἐρωτικούς νεοσσούς, οὓς ἡ σύζυγος στραγγαλίζει, διὰ νὰ μὴ προκαλέσωσιν ἀπάντησιν εἰς τὴν φωνὴν τοῦ ἀλέκτορος.

Ὡς φίλος τῆς κυρίας Ν. ἔχω ὀπωδήποτε τὸ δικαίωμα νὰ τὴν ὑπερασπίσω, διακηρύσω δὲ ὡς ὄλως πεπλανημένας τὰς περὶ αὐτῆς συλληφθείσας ὑπονοίας. Δὲν δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι γυνὴ ἀνεπτυγμένη ὡς ἡ κ. Ο. Κ. δὲν κολακεύεται ἐκ τῶν αἰσθημάτων ἅτινα ἐμπνέει εἰς τὸν κ. Γλάδστονα· ἀρνούμαι ὅμως διαρρήδην ὅτι ἀνταπεκρίθη εἰς αὐτὰ ἔστω καὶ ἐξ ἀπλῆς φιλαρσεκειας.

Λέγεται ὅτι εἶνε κάτοχος μακρᾶς ἀλληλογραφίας λίαν ἐνθουσιώδους, περιποιούσης τιμὴν εἰς τὴν εὐαισθησίαν τοῦ κ. Γλάδστονος. Τὸ ἀγνοῶ, διότι οὐδέποτε ἠρώτησα περὶ τούτου τὴν κυρίαν Ν.

Ἀναγνωρίζω ὅμως εὐχαρίστως καὶ εἶμαι εὐγνώμων πρὸς τὴν συμπατριωτιδάμου, διότι ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐχρησιμοποίησε τὴν ἐπιτροπὴν της, γράφουσα καὶ διαλεγομένη ὅπως διατηρήσῃ ἀγαθὰς σχέσεις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Ῥωσίας.

Εἰς τὴν δηκτικὴν καὶ φιλοσκώμμου κοινωσίαν ὁ μέγας ἀνὴρ ὑποδεικνύεται δι' ἐπωνύμου, ὅπερ ἔνεκα φωνητικῆς ἁμιούτητος ἐπεκτείνεται εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ τὸν υἱόν του: Hopeless, Soapless, Hopeful, Hopeless (ἄπελπις) καλεῖται ὁ πατήρ, Hopeful (πλήρης ἐλπίδος) ὁ υἱός, Soapless δὲ (ἔνεν ἀάπωνος) ἡ μήτηρ. Ὁ λίαν κακεντρέχης ὑπαινιγμός οὗτος ἀναφέρεται εἰς τὴν ὀλίγην φροντίδα ἣν καταβάλλει ἡ κυρία Γλάδστονος περὶ τὸν καλλωπισμὸν της. Ὁρεῖλει βεβαίως ὡς σύζυγος τοῦ πρωθυπουργοῦ νὰ πληρώσῃ τὸν φόρον της εἰς τὴν κακοβουλίαν· δὲν ἀναφέρω ὅμως τὰ περὶ αὐτῆς διαδιδόμενα ἀστεῖα ἀνέκδοτα καὶ εὐφυολογίας, ἃν καὶ εἶνε χαριέστατα. Τὸ βέβαιον καὶ ἀναμφισβήτητον εἶνε ὅτι εἶνε ἀξιόλογος καὶ ἐντιμοστάτη κυρία, ἥς τὸ μεγαλείτερον ἐλάττωμα εἶνε ὅτι στερεῖται τῆς ὀρθῆς ἀντιλήψεως καὶ ἀκριβοῦς ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων.

Οὐδαμῶς ποιῶμαι λόγον περὶ τοῦ Στεφάνου Γλάδστονος κληρικοῦ ἐν Χαουάθδεν, συγγενοῦς ἐξ ἀγχιστείας ἀπὸ τῆς πρώτης συζύγου του μετὰ τῆς οικογενείας τοῦ δουκὸς Σώθερλανδ. Ὡσαύτως οὐδὲν θὰ εἴπω περὶ τῆς θυγατρὸς τοῦ πρωθυπουργοῦ Ἐλένης, ἥτις δὲν ἐδίστασε τὸ 1880 νὰ εἰσέλθῃ ὡς διδάσκαλος εἰς τὸ ἐκπαιδευτήριον τοῦ Νιούχαμ. Πλὴν ὀρεῖλω κάτι νὰ εἴπω περὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Ἐρβέρτου, τὸν ὁποῖον δὲν πρέπει τις νὰ συγχέῃ μετὰ τοῦ ὁμωνύμου υἱοῦ τοῦ Γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως.

Ὁ Ἐρβέρτος Γλάδστον ἔχει ἤθος νέου ἠθοποιοῦ ὑποκρινομένου πρόσωπον ἐραστοῦ ἐν ταῖς κωμωδίαις. Φέρει δακτυλήθραν ἐν σχήματι πῖλου ἐπὶ τῆς ἀφθόνου, ξανθῆς καὶ οὐλης κόμης· ἔχει σκιάν τινα μύστακος καὶ δύο μεγάλους ὀφθαλμούς ἐκ-

πεπληγμένους, ἀεικινήτους, σπινθηρίζοντας ἐκ φαιδρότητος μᾶλλον ἢ ἐξ ἀγχινοίας.

Φαίνεται γοητευμένος ἐν ταυτῷ καὶ ἐκπληκτος διότι εἶνε υἱὸς τοῦ πατρὸς του. Ἄν καὶ ὑπερέβη τὸ τριακοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, φαίνεται νέος τις ἐκ τῶν συνήθων. Οὔτε ἐλάττωμά τι ἔχει, οὐδ' ἀρετὴν, οὐδὲ τάλαντόν τι ἐφ' ᾧ νὰ διακρίνηται. Κέκτηται τὰ συστατικὰ στοιχεῖα νὰ γείνη ἀξιόλογος ἔμπορος δυναμικὸς νὰ ὑπηρετῇ τὸν πελάτην του, ἁμιλῶν ἐν ταυτῷ περὶ τῆς βροχῆς καὶ τοῦ καλοῦ καιροῦ. Ἄλλὰ διὰ νὰ ἔχῃ θέσιν μᾶλλον ἀνετον τὸν ἐξεσφενδόνθησαν εἰς τὸ βουλευτήριον ὡς ἀντιπρόσωπον.

Συνετὸς καὶ ἄτολμος ὢν, ταξειδεύει πάντοτε εἰς Ἴρλανδίαν ὑπὸ πλαστὸν ὄνομα. Ὀλίγον ἐλειψεν ἡμέραν τινὰ ν' ἀνκαλυφθῇ ἐν Κόρκ ὑπὸ τινος παιδίσκης τοῦ ξενοδοχείου, ἥτις ἀνέγνωσε τὸ ὄνομά του ἐπὶ τοῦ νυκτικοῦ ὑποκαμίσου — οἶα λέξις δι' ἐπιστολὴν πραγματευομένην περὶ τῆς ἀγγλικῆς κοινωνίας! — Ὁ Ἐρβέρτος μόλις ἐπρόφθασε νὰ φύγῃ ἐκ τῆς πόλεως πρὶν διαδοθῇ καὶ προκαλέσῃ θόρυβον ἡ εἰδησις περὶ τῆς παρουσίας τοῦ υἱοῦ τοῦ πρωθυπουργοῦ. Φαντάσθητε εἰς τὴν χώραν τοῦ Δίλλων καὶ τοῦ Πάρνελλ!

Οὐχὶ σπανίως ἐκστομίζει λόγους ἀπερισκέπτους ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὑπὲρ τὸ δέον ἀπλοϊκοῦς πρὸς μεγάλην τῶν συμπολιτῶν του τέρψιν. Τοσοῦτον δυσαρεστείται ἐπὶ τούτῳ ὁ πατήρ του, ὥστε ἐσκέφθη ποτὲ νὰ τὸν ἀποκλείσῃ ἐκ τοῦ δημοσίου βίου. Ἐν Λονδίῳ εὐρισκόμενος εἶπε περὶ τοῦ Λονδίνου ὅτι ἦτο ἡ μάλιστα διεφθαρμένη πόλις τοῦ κόσμου. Διὸ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ εἶνε ἡκιστα ἀγαπητός!

Μέχρι τοῦδε τὸ ὠραῖον φύλον, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ γάμου τοῦλάχιστον, εἰδείχθη πρὸς αὐτὸν λίαν αὐστηρόν.

X.

ΤΟ ΛΕΥΚΟΝ ΡΟΔΟΝ

Οἱ ἄνδρες δημιουργοῦσι τὸ μέλλον αὐτῶν, ἐν ᾧ αἱ γυναῖκες ἀναμένουσιν αὐτό. Εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο δὲν δίδομεν ἀπόλυτον ἔννοιαν, διότι εἶνε δυνατὸν νὰ καταπολεμηθῇ διὰ πλείστων ἐξαιρέσεων. Ἄλλως τε τὸ ἀπόλυτον δὲν ὑφίσταται ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ.

Ἄλλ' εἶδομεν πολλοὺς ἄνδρας διατάσσοντας τὰ καθ' αὐτοὺς ὡς πεσσοὺς ζατρικίου καὶ πολλὰς γυναῖκας παθητικῶς ἐγκαρτερούσας εἰς τὸ ν' ἀναμένωσι τὰς κινήσεις αὐτῶν· εἶδομεν πάντοτε τοὺς ἄνδρας ὑπολογίζοντας καὶ τὰς γυναῖκας ὀνειροπολοῦσας, διὰ τοῦτο δὲν λαμβάνομεν ὑπ' ὄψιν τὰς ἐξαιρέσεις.

Εὐτυχῶς ἡ Πρόνοια προσέρχεται ἀρωγὸς εἰς